

Boj je divji. Ne le na bojnem polju, tudi sicer po mestih in okolicih, pa tudi na deželi je ogromno število ubojev in umorov. Zlobneži izrabljajo splošen nered v državi, saj ni sodnije, ni sploh nikogar, kjer bi človek mogel iskati pravico. Zoper upornike se še posebno kruto postopa. Tudi tujci, ki so tamkaj, imajo hude čase. Varstva ni prav nobenega. Domača vlada jih ne čuva, tuje vlade pa nimajo moči, da bi posredovale.

Kantonska vojska naglo osvaja kitajsko ozemlje. Cele pokrajine z 20—30 milijoni prebivalcev se ji priključujejo. Generali, ki so se še pred kratkim borili zoper njo, se podajajo na milost in nemilost. Pred nekaj dnevi je kantonska vojska osvojila glavno mesto Šangaj. To mesto je največje in najbogatejše. Ob osvojitvi je bilo po mestu grozovito klanje, a le kratko. Poveljnik mesta je nato takoj upustil red in je zagotovil, da bo čuval tudi tujce. V predmestjih pa vlada še medsebojni boj. Predmestja so vsa v ognju, ker uporniki zažigajo vse, kar dosežejo.

In kdaj bo konec tega kratkoročnega boja? Morda je to šele začetek! Kajti v severnem delu Kitajske je še mogočen mož Čangsolin, ki ima veliko armado, s katero je do zdaj premagal vse nasprotujoče mu generale. Ta mož še čaka, kako daleč pojde kantonska vojska. Ako med obema ne pride do sporazuma, se bo prava vojska šele pričela.

Kako to, da je Kitajska tako nesrečna? Poganstvo je njena nesreča. Poganstvo je zadrževalo ta narod od prave izobrazbe in kulture, pa ga je vrglo v oblast in odvisnost mogočnejšev. Kajti neizobražen narod je vedno — suženj. Katoliški misijoni so sicer v tem času zelo ogroženi, vendar pa je upati, da se po končani vojni krščanstvu odpre pot v to velikansko državo, kjer do 400 milijonov ljudi čaka, da jim zasije luč prave svobode, krščanske omike!

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Proračun bo sprejet. Dasi delajo sedanji vladi nasprotnne stranke vse mogoče ovire, da bi propadel proračun in z njim vred tudi sedanja vlada, vendar ima vlada že napravljen načrt, ki ji bo popolnoma omogočil sprejetje proračuna do 1. aprila t. l. S tem pa bodo sprejete tudi vse tiste ugodnosti in olajšave, o katerih je »Gospodar« že poročal.

Vse sili v vlado. Da to dela Radič, je razumljivo. On se v opoziciji najslabše počuti, ker se še vedno boji obznanje, čeprav je že odpravljena. Toda on se rad vozi v salonskem vozu, on rad govori, da ga čuje celi svet, če pa je v opoziciji, je to nevarno. Zato sili v vlado. Da se pokaže udanega, že zdaj glasuje za proračun. — Pa tudi Pribečević sili v vlado, pa magari, da bi tu moral sedeti skupaj s temi nesrečnimi »klerikaleci«. Ko je govoril v skupščini o močni vladi, je povdarjal, da bo to moč prinesel le on, če pride v vlado. Pa, kakor je videti, gre proračun in vse drugo delo tudi brez njega in ravno zato gre, ker njega — ni zraven.

Ali samo Srbi ali SHS — to je načela zopet demokratiška stranka pod Pribečevićem in Žerjavom. Ko so radikali pustili Pribečevića na cedilu, jim je ta zagrozil, da bo organiziral prečane proti bivši Srbiji. Ker mu nihče ni zapal, pa je začel ravno nasprotno delovati za enotno srbsko vlado brez Hrvatov in Slovencev. Prepričani smo, da mu bo tudi to izpodletelo. Toda SDS se s tem pokaže v najgrši luči. Kdor tako dela, ne zasluži, da bi mu le eden Slovenec zaupal. Pa se še najdejo, ki volijo take, ki berejo njihovo »Domovino«!

SLS in njen ugled v Beogradu se najbolje spozna, če čujemo, kaj o njej pravijo njeni zavezniki: V dosedanjem kratkem času trajanja našega sodelovanja v vladi se je pokazalo, da je bila misel sodelovanja radikalov s SLS zelo srečna kombinacija. V celotnem dosedanjem skupščinskem delu, posebno pri izvajanju proračuna preko skupščine in vseh tistih velikih temeljnih reform, ki imajo za cilj, dati naši finančni politiki večjega razmaha in omogočiti čim hitrejši sprejetje potrebnih ukrepov za ublažitev težavnega gospodarskega stanja v državi, kateri se izražajo v velikem številu amandementov finančnega zakona — smo naleteli pri naših zaveznikih vedno na polno razumevanje, na dobro voljo za delo in pripravljenost, da prevzamajo odgovornost za tiste reforme, ki so koristne in v sploš-

nem interesu države in ljudstva, brez ozira, ali se bodo morda trenutno tikale strankarskih interesov, bodisi posameznikov, bodisi celih strank. Prepričan sem, da bo to medsebojno zaupanje, ki se je zgradilo na skupnem delu, za daljši čas ohranilo v bodočnosti medsebojne korektne in solidne odnose med nami in našim zaveznikom.

Kaj je novega?

Občni zbor Županske zveze se je vršil v nedeljo, dne 27. marca, dopoldne ob 10. uri v dvorani Zadržne banke v Mariboru. Predsednik dr. Leskovar je podal poročilo o delovanju v preteklem letu. Dr. Veble je razpravljal snov občina in oblastna skupščina. G. Ozvatič je podal blagajniško poročilo. Sklenilo se je, predlagati na merodajnih mestih, da se po novem občinskem zakonu občine združijo radi lažjega uradovanja po župnijah, in ne po političnih mejah, kakor predvideva zakonski načrt. Izvolil se je dosedanji društveni odbor v celoti tudi za tekoče leto.

Romanje v Assisi in Rim. Dne 19. maja t. l. odpotujejo romarji iz Zagreba na grob sv. Frančiška in sv. Cirila. Ker se pričakuje, da bo romanje veličastna manifestacija slovanske katoliške zavednosti na grobu sv. Cirila, se naprošajo č. gg. duhovniki, da se za romanje zainteresirajo, da bo udeležba čim častnejša. Kdor se želi romanja udeležiti, se mora najkasneje do 20. aprila prijaviti in s prijavo doposlati najmanj 500 Din. Ostanek pa mora biti izplačan najkasneje do 5. maja. (Položnice za pošiljanje denarja zahtevajte od odbora.) Ako se kdo ne bi mogel romanja udeležiti, se mu povrne denar z odbitkom 25 Din. Ako se pa ne odjavi do 15. maja, se mu odtegne 100 Din. Cena za 3. razred znaša 1200 Din, za 2. razred 1650 Din. V tej svoti je vračunano: prenočišče, hrana, potrebni prevozi in take, samo v Assisi in Rimu, ter vožnja po železnici samo v Italiji. Vsak udeleženec mora doposlati odboru pismo izjavo svojega občinskega urada, odnosno v mestu od redarstva, da ni proti njegovemu potovanju v Italijo nikake zapreke. Kdor ima vizum, ni treba te izjave. Učitelji in učiteljice, ki se žele romanju pridružiti, naj zaprosijo rednim potom za dopust 14 dni, katerega jim bo ministrstvo v to svrhu podelilo. Na naših železnicah bomo tudi dobili 50% popust. Ako želi kdo ostati več časa v Italiji in obiskati tudi druga mesta, naj se obrne na odbor za informacije. Ako želi kdo obiskati Neapolj, Pompej, Vezuv, naj se prijavi odboru romanja, kateri bo omogočil udeležencem po 26. maju izlet v gorenja mesta. Cena se bo objavila pozneje. Toda vsak tak izletnik mora imeti vizum, ker se po vrne pozneje, kakor ostali romarji. Denar in vsa vprašanja glede romanja je poslati na odbor romanja, Zagreb, Kaptol 9. — Na potu v Rim se ustavimo en dan v Benetkah, Padovi ter en dan in eno noč v Assisi. Od 22. do 27. se bomo mudili v Rimu, kjer si bodo romarji ogledali njegove znamenitosti ter prisostvovati veliki papeževi sv. maši, popoldne istega dne pa svečani akademiji v zavodu sv. Jeronima. Program potovanja ter ogledovanja znamenitosti v posameznih mestih bo z nekaterimi drugimi navodili posebej natisnjen in doposlani romarjem.

Slovensko obrtno društvo v Mariboru. Dne 22. marca 1927 se je vršila odborova seja Slovenskega obrtnega društva v Narodnem domu, na kateri se je razpravljalo o delovanju za pomočniško in vajeniško razstavo, ki se vrši meseca junija 1927 skupno z obrtno nadaljevalno šolo, o pomočniškem zabavnem večeru, ki se je vršil v gostilni Puntigam, o pomočniškem izletu dne 15. maja t. l. v prid vajeniškemu domu in o uspehu cvetličnega dneva, ki se je vršil dne 19. marca 1927 v prid pomočniškemu in vajeniškemu domu. Na isti seji se je izvolil tudi posebni odsek, kateri ima nalogo, čimprej napraviti načrt za intenzivnejše zbiranje prispevkov za obrtni dom, kateri bo po dovršitvi predložen na posebnem sestanku vsem gg. načelnikom zadrug, vodstvu obrtno nadaljevalne šole in nadzorništvo obrtne oblasti v odobritev. — Odbor.

Oblastna skupščina za ceste v gornjegrajskem okraju. Demokratiški krogi so zelo v zadregi, ker vidijo, da SLS dosega uspeh za uspehom za Slovenijo. In če le kje morejo najti kako zadevo, ki je radi danih razmer še ni bilo mogoče urediti, jo glodajo in gonijo z njo velik tamtam. Tako so v svojem časopisu te dni zagnali zopet hrup radi ceste med Lučami in Solčavo. Ta cesta je bila že tako izgotovljena, da je bila uporabna za avtomobilni promet.

Povodenj v preteklem poletju pa jo je tako razdrila, da sedaj z nobenim vozom ne morejo preko udrtin. Dasi je šlo več prošelj na razne merodajne urade, vendar do zdaj ni bilo mogoče doseči kritja za popravilo te ceste. Ko se je sestala oblastna skupščina, so poslanci SLS iz tega okraja in tudi poslanec dr. Goričan iz Celja stavili takoj nujen predlog za popravilo te ceste. Oblastna skupščina je sicer priznala nujnost teh predlogov, vendar ga ni mogla izvesti, ker še nima denarnih sredstev na razpolago. Oblastna skupščina čaka na sprejetje proračuna v Belgradu, na kar pridejo vsa javna dela v območje oblastne skupščine, ki se bo dela tudi takoj lotila. Kaj pa SDS? Ta ni o tej zadevi, o kateri tako kriči, stavila nobenega predloga oblastni skupščini. Ta je na delu, da prepreči sprejetje proračuna v Belgradu in sprejetje onih dodatkov, v katerih se izročuje javna dela oblastni skupščini. Enako dela proti, da bi se sprejeli dodatki, v katerih je med drugim tudi ta, da pride bivše deželno premoženje v last in uporabo oblastnih skupščin. Istočasno pa v časopisu zahteva, naj oblastni odbor kar zdaj na ta poročila najame posojilo, kar bi baje lahko, pa noče! Ta dvoličnost naših demokratov, ki se tudi v Savinjski dolini in v gornjeradgorskem okraju pehajo za stvar, katero na drugi strani podirajo, naj se javno pribije. Nič naj ne vprašujejo, ali imamo oblastno skupščino in oblastni odbor, ali ga nimamo! Povemo jim, da SDS res nima oblastne skupščine, ne odbora v svojih rokah, česar je narod lahko vesel, pač pa ga ima SLS, ki bo tudi to stvar uredila tako, da bo slovenski narod popolnoma zadovoljen!

K goljufiji s čekom 60.000 Din. Pred kratkim smo poročali, da je omenjeni slepar Bogomir Lipič nakazilo opremil z originalnim faksimilom g. Baumana iz St. Ilja Sl. g., tako da bi bil ček kot pravičen in pristen. Policijska poizvedovanja so pa dognala in resnici na ljubo priobčimo, da je goljuf sam s črnilom podpis g. Baumana falzificiral. Ponaredba podpisa je tudi tako očitno slaba, da se že na prvi pogled vidi, da je falzifikat, in če bi bil denarni zavod pri izplačilu z isto previdnostjo postopal, kakor postopajo v takšnih slučajih drugi denarni zavodi mariborski, bi imela policija sleparja že v zaporu. Sledi so se že našle in je upati, da pride goljuf vseeno v kratkem v roke pravice. Po najnovejših vesteh je goljuf Lipič pobegnil v Avstrijo. Dan po izvršeni goljufiji so ga videli v Špilju. Po mestu se govori, da so ga v Avstriji že aretirali, vendar policija v Mariboru še ni dobila nobenega tozadevnega obvestila.

Nagla smrt je zadela v prvi polovici marca Stefana Bukoveca iz Kobilja na Prekmurskem. Usodnega dne je ves dan delal v vinogradu in zvečer se je vračal domov poln zadovoljstva in popolnoma zdrav. Doma je povečerjal, se vlegel k počitku, krog ene pa mu je nenadoma postalo silno slabo in smrt mu je pretrgala nit življenja. Ta slučaj je vzbudil v celi vasi veliko presenečenje.

Vino spremenili v vodo. P. Dugolič iz B. v Prekmurju se je nekega dne vračal z vozom iz vinograda. Peljal je sod vina. Med potjo ga je napadla žeja in ker se je peljal mimo neke gostilne, je zavil na dvorišče, sam pa se je podal v sobo. Liter za litrom je romal na mizo in pil je vsak. Ko so nekateri videli, da je možakar pozabil na voz zunaj, so si dovolili precej izvirno zabavo. Odprli so sod, ga izpraznili in potem napolnili s studenčnico. Debelo je gledal prevarani Dugolič, ko je doma mesto vino postavil — pred družino na mizo vrč vode.

Dve igli pojedel. Krojaški učenec Ivan Kizma v Prekmurju je pred leti pogoltnil po nesreči iglo za ovrtnik. Ker to ni imelo nikakih posledic in sploh ni čutil bolečin, je na celo stvar kmalu pozabil. Pred kratkim pa se je igla zganila in se prerila skozi drob do kože, tako da se je dala otipati. Kizma se je podvrget operaciji, ki je dobro uspešna. Veliko pa je bilo začudenje, ko so izveleki navadno šivanko iz rane, ne pa igle za ovrtnik. Za šivanko pa fant sploh ni vedel, da jo je pogoltnil. Mogoče bo čez čas priromala tudi druga igla pod kožo.

Dva vloga v Mariboru. V noči od četrta na petek sta opazila službujoča detektiva, da so vrata trgovine Roze Lepoša v zgornji Gosposki ulici na ceste odprta. Zbudila sta gospodarja in ugotovili so, da je bil izvršen v trgovino vlom ter so nepoznani storilci odnesli okrog 100 Din kovane denarja, 1500 cigaret, 5 steklenic konjaka in 5 kg čokolade v skupni vrednosti 1225 Din. Domači, ki spe v sobi tik trgovine, niso ničesar slišali. Čudno je, da se ne

šla, naj bi bila še taka gneča, ji ni bilo niti treba reči: »Umaknite se!« vsak se ji je umaknil, čim jo je zagledal. To ji je bilo že kar videti!

Bogata je bila, ponosna, smela. Oče, župan, stari Bartek Kružel, katerega so še po dedu nazivali Marcin Beli, vdovec, jo je imel edinko in ni videl drugega kot samo njo. Imel je kukih šestdeset oral zemlje, pet gozda, obširno gospodarstvo in mlin.

In oči je imela take, kot sam živ ogenj, prav kakor bi v vodi gorelo. Če se je ozrla v človeka, pa naj jih je imel tudi že sedemdeset, mu je šlo kar do kosti. Ko jo je ugle dal neki fant iz Ostrovskega, ki je vino vozil na prodaj, se je s pleči uprl ob voz, za hip nista koraka ni mogel storiti, beseda mu je zastala in samo usta je odprl. Ona se je zasmejala, šla mimo, on pa je rekel nato: »Ali se je sam hudobec oblekel za žensko, ali kaj? Ko bi take-le bile v peklu, bi tam rad gorel če treba do ušes.«

Ljudje je niso imeli radi zaradi skoposti in ošabnosti. Bilo ji je že dvajset let, a še nihče ni slišal, da bi se zanimala za kakega fanta.

»Ali se ne boš možila, Marina?« jo je vprašala teta. »Ali me je kateri vreden?« je odgovorila. »Ali niste slišali, tetka, kako je pripovedoval stari Buda, kako je kraljevič prišel po kolarjevo hčer?«

»Prazne besede. Da bi te nazadnje le ne dobil kak priprost gorjanec!«

»Se misliti nil!«

Ošabnost in domišljavost sta jo imeli kakor na verigi. Je že taka bila.

Pa se je vendar moralo zgoditi, da se je sestala z Jaškom Mosjenžnim . . .

To je bilo pa tako. Ni mogel pozabiti Marisje Hoholovske, ki jo je ljubil, dasi so od takrat minila že tri leta.

Ni šel več v Koščeliske in se je tudi malo potikal po Zimskem ali Stalnem, kakor pravijo, Podhalju, ampak se je držal bolj v dolini. Sviral ni več toliko, zato pa se je bolj bavil s tešarskim ali žagarskim delom, ako pa je igral, je igral stokrat lepše nego poprej. Dosti je, če so ga celo ogrski cigani hoteli vzeti v svojo bando, ti pa so vendar igrali v Budi in v Pešti. On pa ni hotel.

Zvedel je, da lahko dobi delo pri Gonsjorku v Rogožniku pri drveh in je vstopil v službo.

Dekleta in ženske so ga bile vesele, ker so slišale o njem, da zna Jasjek svirati, da ga mu na svetu ni para. Pravili so pa tudi o njem, da se že tri leta ni zmenil za nobeno dekle. In tudi v Rogožniku je gledal na Rogožničanke kakor na gavrane na smreki. Tako malo mu je bilo do njih.

A to ni trpelo dolgo. Pove mu Kuba Gonsjorek, tisti, ki je imel žago:

»Čuj, Jasjek, ali bi mi nesel k Belemu Martinu ječmen v mlin?«

»Dobro! Ponesem!«

In stari Gonsjorek se posmeje ter pravi: »Ali si že videl mlinarjevo hčer?«

»Katero?«

»Županovo hčer.«

»Ne.«

»Le glej, varuj se, da te ne sne.«

»Ej, če me doslej še nič ni snedlo, me tudi ta ne bo.«

»Varuj se, ti pravim. Sincikov Štefan iz Ludzimirza se je zaradi nje preselil v Pešto, Kuba Gonsjorek iz naše zlahte, Rogožničan, pije, da se Bog usmili, Václav Jahinjak, tisti Kasin, pa je tak, kakor bi se mu bila pamet zmešala. Star dedec sem že, a če jo vidim, mi kar po ušesih zvoni! Postavno dekle, kakor iz lesa!«

»Nič se ne bojim!«

»Ali si zagovorjen proti čarovnijam?«

»Sem.«

Zdaj je pa stari Gonsjorek postal radoveden. Nagnil je sivo glavo z dolgimi spletenimi kodri ob sencih proti Jašku in vprašal: »Kaj praviš? Da imaš? Ne bom te izdal. Povej mi.«

»Kar imam, pa imam — kaj vam za to?«

»Ali pri sebi nosiš?«

»Zmerom.«

»Kje? Za pasom?«

»Mogoče, če bi bil dosti širok.«

»Kako to, tega ne razumem.«

»Veste, oče — ko bi bil tako širok, da bi srce zakril . . . Kje je tisti ječmen?«

Stari Gonsjorek pa ga gleda in vpraša:

»Ali se na srce deva tista reč?«

»Seveda.«

»Kako pa? Ali se pilepi, kakor obliž?«

»Nič se ne pilepi; požreti je treba, da pride v srce«, pravi Jasjek.

Stari Gonsjorek je zmajal z glavo. »Tako nekako čudno govoriš«, pravi. »Ali mi pokažeš? Še jaz bi požrl.«

»Ej no, morali bi iti v Koščeliske, da bi videli, kakšno je tisto.«

»Ali je od tam?«

»Od tam.«

»Kdo pa ti je dal?«

»Kaj toliko vprašujete? Kje je tisto žito?«

(Dalje prihodnjik.)

poznajo na vratih nikakoli znaki nasilnega odpiranja. Mogoče je, da je lastnik pozabil vrata zakleniti ter je imel vlomilec lahko delo. — Vlomilci v gostilne nadaljujejo z delom. Te dni so vlomili v Grajsko klet in sicer skozi vhod iz Trga svobode. Službojuči stražnik je zasilil v prostorih sumljiv ropot, poklical je lastnika g. Majdiča in oba sta skozi vlomljena vrata v klet. Vlomilci so ju pa opazili ter vdrli šipo na glavnih vratih in pobegnili skozi odprtino na Grajski trg. Odnegli so iz predala za 200 Din drobiža.

Koncert »Drave« v Mariboru dne 2. aprila ob 20. in dne 3. aprila ob 15. uri v veliki dvorani Götz. — Koncerti »Drave«, kjer se bo izvajalo izvirno slovensko odelo, bodo za slovensko glasbo pomembni, kakor tudi zgodovinsko važni, ker Slovenci smo lahko ponosni na izvajanje tako ogromnega dela. Se celo pri velikih narodnih so premijere in reprize v operah in koncertnih delih zelo redke, včasih se komaj v desetletjih rodi delo, ki je trajno svetovne vrednosti. Pri nas pa slovenska moderna glasba stopa s hitrimi koraki na plan. V prvi vrsti mogočno nastopa kot skladatelj P. Hugolin Sattner, ki nam je v zadnjih letih podal mnogo izvirnih del in to skoro vse na besedilo njegovega ljubljence Simona Gregorčiča, kakor priljubljeno »Jeftejevo prisego«, ki se ravno kar izvaja po naši domovini z izvrstnimi uspehi, »Soči«, »V pepelnici noči«, »Asumptio« in opera »Tajda«, ki se tudi sedaj izvaja v ljubljanski drž. operi z največjim uspehom. Med vsemi naštetimi simfoničnimi pesnitvami pa zastopa prvo mesto kantata »Ojliki«. »Drava« hoče z navdušenjem vseh sodelujočih dostojno in uspešno izvesti to najboljšo koncertno delo ter tako častno proslaviti 75letni jubilej skladatelja-domačina, ki bo pri obeh koncertih osebno navzoč. Dolžnost vsakega Slovenca in kulturnika je, da prisostvuje tem najlepšim domačim in resno vzvišenim pojavom.

Slavnostno odkritje spomenika junakov, padlih leta 1919 na koroški fronti za osvoboditev Dravske in Mežiške doline, se vrši na velikonočni ponedeljek v Mariboru. Spomenik je dal postaviti mariborski pešpolk št. 45 in stoji na dvorišču meljske vojašnice. Na slavnost se povabljeni vsa društva in ljudstvo. Udeležijo se slavnosti deputacije koroških Slovencev in naši poslanci ter župani mariborske oblasti. Natančnejši spored še objavimo.

Samoumor v zmedenosti. V ponedeljek, dne 27. t. m., ob pol 8. uri zjutraj, se je obesil v svojem stanovanju v Gosposki ulici 26 mariborski zdravnik dr. Maks Neuwirth. Rajni je kazal že nekaj let sem znake duševne zmedenosti in si je končal tudi sam življenje v takem stanju. Našli so ga že ob pol 9. uri mrtvega. Mrtvo truplo so prepeljali v Gradec in ga zagrebli v četrtek na pokopališču pri Sv. Petru.

Kaj je z bencinsko zadevo pri Sv. Lenartu? Po mariborski okolici in v lenarškem okraju se že več kot leto dni govori o zelo čedni in tajni zadevi. Neka znana samostojno demokratska bogata družba je bila udeležena na tihotapstvu bencina. Družba, kateri stojijo na čelu znani voditelji demokratske stranke, je bila obsojena na visoko denarno kazen, ki je menda znašala okoli 1 milijon kron. Dočim mora vsak ubogi kmet ali viničar, ki ga financirajo zalotijo radi tega, če nese par škatljic šibic ali kilo sladkorja čez mejo, plačati ogromno kazen in še sedeti v ječi, se na čuden način zavlačuje cela bencinska zadeva, samo da demokratski gospodi ni treba plačati visoke globe. Demokratski veljak se hvali okoli, da bo cela tajinstvena zadeva »zatušana«. Ker vlada in poslanci gotovo niso poučeni o tej zadevi, smo to zapisali, da ne bo lenarški bencin pozabljen! —b—

Uganka iz Slovenskih gor. Kdo je tisti velmož demokratske stranke, ki je državo pri bencinu oškodoval za velike svote? Čegava je družba, ki je tihotapila bencin in bila kaznovana za več stotisoč dinarjev? Kdo zna rešiti to uganko?

Ponižno vprašanje. Ali je res, da je lenarški okrajni zastop, ki ga zadnji čas vodita advokat dr. Gorišek in g. Vračič, najel veliko posojilo. Govori se o visoki svoti. Pa vprašamo, ali imajo neizvoljeni, do demokrata dr. Pirkmajerja imenovani gospodje pravico najemati tako posojilo?

Cesta iz St. Ilja do Marije Snežne bo vendarle letos dograjena. Državna uprava, ki sama gradi ceste, potrebuje mnogo delavcev. Pisarna gradbene uprave je v St. Ilju v Slov. gor.

Kako je Radičev poslanec govoril v skupščini. Dne 26. marca je govoril v skupščini tudi Radičev poslanec g. Kelemina. Mož sam ni vedel, kaj bi povedal. Nепrestano je rabil besedo »amandžmani« in druge nerazumljive tujeke, katere niti sam ni znal tolmačiti. Eno dobro je povedal: da je ivanjovski Petovar dobil od Narodne banke 6 milijonov dinarjev posojila, ki ni varno, a drugi bolj potrebni niso dobili. Rabil je izraz »kmetijska poljoprivreda«, ne vedoč, da pomeni izraz »poljoprivreda« isto kot: kmetijstvo. Pohvalil je našega ministra g. dr. Kulovca, ki je dosegel ukinitve carine na galico in umetna gnojila. Kar Pucelj in Radič v dveh letih nista mogla doseči, to je dosegel »klerikalec«. O ribolovu je Kelemina rekel, da bi morali nov ribarski zakon skleniti v Beogradu, a ne naše oblastne skupščine. Ko mu je minister Kulovec zaklical: »Sedaj imajo oblastne skupščine to pravico!«, je Kelemina vskliknil: »Ribarski zakon bi se moral narediti tukaj v Beogradu. Ne vem, če so v oblastni skupščini ljudje, ki vedo, kaj je voda in ribolov.« Končal je Kelemina svoj govor s tem-le: »Prosim Vas, gospodje, hočem končati! Gospodje! Kristus je imel 12 rodov in 12 apostolov, a mi imamo 3 rodove in 18 ministrstev. Dokler bomo imeli 3 rodove in 18 ministrstev, tako dolgo ne moremo glasovati za budget.« Med splošnim smehom je Kelemina srečno končal ta svoj govor. Druge nesreče ni bilo! —e—

Šmarčan iz tujine je pisal uredniku »Slovenskega Gospodarja« obširno pismo, v katerem se posebno pritožuje, da že dalje časa pogreša novic in dopisov iz svojih domačih krajev. Hvali »Gospodarja«, da je posebno v novem letu lepo tiskan in urejevan, da ima vselej kratek, zrnast politični pregled, veliko jedrnat pisanje novic in dopisov iz vseh različnih krajev, posebno mariborske oblasti, nato zanimive podlistke A. Benkoviča ter pred vsem tako važne nauke in modra navodila pod naslovom »Gospodarstvo«. Tako piše: »Dolg čas mi je že po domačih gričih in dolincah, lepih cerkvah in kapelah ter milodonečem zvoenju. Rad bi tedaj čital jaz in še rajši drugi tukaj živeči Šmarčani, katerim domačini ne dopisujejo tako radi in pa naglo kakor meni, kaj se doma novega in posebnega godi. Seveda tam doma ne čutijo te potrebe, ker v sredi vsega tega živijo; nas v tujini zanima pa vsaka malenkost. Prej smo mi take reči poročali, sicer priprosto in okorno; pa modri »Gospodar« je poročilo zasakal po svoje, kakor že posebno mojstersko zna v svojem 61. letu starosti, in se je čitalo prav imenitno. Zdaj pa se človeku zdi, kakor bi se bil ves veliki okraj nekam pogreznil, ali kakor da bi vsi spali, ali pa kakor bi bil g. urednik jezen na nje in bi tukašnje dopise neusmiljeno metal v koš. In vendar vem, da imajo tam prav spretno in olikane fantje in brihtne in za vse dobro navdušene mladenke, ki sem jih že marsikaterokrat občudoval na odru Katoliškega doma, še posebno pri vzpizoritvi »Desetega brata« in pa »Miklove Zale«. Pišite jim ali recite, g. urednik, tem in onim, naj se vendar kaj zganijo in pišejo včasih kaj iz velikega šmarskega okraja. Mi željno pričakujemo in če bodo zato pošteno potrkali, bomo tudi mi kaj prispevali za svetorokovske zvonove, ki se jim obetajo za letošnje poletje. V Šmarju imajo zdaj Katoliški dom, po katerem smo mi izobrazbe in poštene zabave željni mladi ljudje naravnost hrepneli. Gotovo se zdaj tam novo življenje razvija in se vadijo v petju in godbi, v predavanju in telovadbi ter lepem vedenju; in brezdvomno prirejajo tam ali bodo prirejali gledališke predstave. Dobil sem včeraj poročilo o naravnost krasno uspeli materskih proslavi dne 25. marca. V pismu pa berem tudi o čudovito lepi cerkveni pobožnosti, ki so jo na Jožefovo obhajali mladeniči in moške in še posebej šmarski očetje s križevim potom med kapelami in s slovesno službo božjo pri Sv. Roku, in v jednako vspodbudni slovesnosti vrlih šmarskih mamic na Marijin praznik. Torej le na noge, mladi ljudje, in korajžno poročajte, kaj se godi pri vas!

Smrtna kosa v Razvanju pri Mariboru. V Razvanju pri Mariboru je umrl dne 24. marca Filip Visočnik v 70. letu svoje starosti. Bil je blag ter skrben oče, ki je vzgojil svoje otroke o strogo krščanskem duhu. Pogreb se je vršil dne 26. t. m. na pokopališču v Razvanju. Rajnik je bil dolgoletni naročnik »Gospodarja«. Rajnemu svetila večna luč, rodbini naše sožalje!

Zalostna posledica ponočevanja! Kakor povsod, tako tudi pri nas ponočujejo fantje. Zvečer, dne 14. t. m., se je napotilo pet fantov iz vasi Hodoše pri Ptuj v Gerečjo vas.

Ko v gostilni Sagadin plijejo do zaključne ure, je šel Glažar Janez sam domov, drugi štirje pa so se pogovarjali z gerečkimi fanti. Nato sta še odšla za Glažarjem 18letni St. Zupanič in Kureš Anta. Druga dva pa sta ostala še dalje časa v Gerečji vasi. Ko priletita Kureš in Zupanič do Glažarja, kateri je šel po polju sam domov, nič hudega sluteč, ga začneta pretepati z ročicami od voza s tako silo, da je padel. Ko je padel, sta mu dala še 16 ran z nožem ter ga pustila ležati na mrzli zemlji celo noč. Zjutraj ga najdejo ter odpeljejo v ptujsko bolnico. V bolnici je bil do 25. t. m. ter je prosil, naj ga odpeljejo domov, kar so tudi napravili. Ko ga pripeljejo domov, mu prinesejo sv. popotnico in je nato izdihnil svojo dušo. Glažar je bil star 28 let ter je bil vedno lepega obnašanja.

Smrt uglednega našega mladeniča. Dne 20. marca je umrl v Loki, župnija St. Janž na Dr. p., daleč na okrog dobro znani Franc Rehak, posestniški sin, star 21 let. Pogreb je vodil dekan č. g. Sagaj in imel ganljiv nagrobni govor. Domači pevski zbor mu je zapel žalostinke. Bodi blagamu mladeniču lahka domača zemlja, njegovim staršem in celi obitelji pa naše iskreno sožalje!

Šmarnice za leto 1927. Maj se bliža in Slovenci bomo zopet obhajali šmarnično pobožnost. Letos nam je napisal »Šmarnice« g. dr. Fr. Kruljč, dekan v Laškem. Te »Šmarnice« nas vodijo v šolo čednosti, k majniški kraljici. Ker je knjiga pomembna in uporabna ne le za majnik, ampak splošno za nabožno čitanje, je prav, če se kar najbolj razširi med ljudstvom. Naklada je majhna, naročite čimprej! Knjiga stane vezana 20 Din. Naroča se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Najlepša pisanka — dobra knjiga! V knjigarni tiskarne sv. Cirila v Mariboru dobite najlepšo velikonočno darila. Kdor daruje dobro knjigo, ta da najlepšo pisanko. Zato že kar kmalu naročite kako knjigo, Velika noč je blizu. Pišite na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Preč. gg. katehetom! Zdaj, ko se povsod začne šolske maše, je prav, če se vpelje povsod enotne in skupne molitve. Dober molitvenik je najboljša učna knjiga molitve. Zato priporočamo preč. gg. katehetom »Molitve za šolsko mladino«, ki so povzete iz Prijakovega molitvenika. Vse najpotrebnejše je v teh molitvenikih. Cena je za broširani izvod Din 1.25, trdo vezan Din 4.50. Ako otroci sami ne morejo knjižice nabaviti, naj prispevajo krajni šolski svet, ki prispevajo tudi za druge učne knjige. »Molitve za šolsko mladino« se naročijo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Naši domovi o Veliki noči so znova pobeljeni, vse je prazniško! Tuintam pa vendar v teh lepih domovih visijo stare, že obledle podobe, da že težko ugaš, kaj naj pomenijo. Pa tudi v tem si morete pomagati. Treba je le, da osebno kupite ali pa pišete po izredno lepe podobe, stenske slike, pa tudi kipe, ki jih za praznike nudi Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5.

Vsi župni uradi lavantinske škofije! Zveza slovenskih vojakov obvešča vse župne urade, ki so dobili okrožnice za nabiranje darov in prijave priiglašencev, ki bodo posestili slavnost odkritja spominke plošče padlim vojakom v Petrovčah na dan 26. maja 1927, da se rok za priglasitev udeležencev podaljša do 20. aprila 1927, tako tudi darovi cerkvenih zbirk, katere župnije niso mogle tega iz katerih koli vzrokov nabirati darove dne 19. marca, da lahko to storijo naknadno, katerokoli nadaljno nedeljo do 20. aprila 1927. Nobena župnija naj ne izostane. Za došle darove se Vam pa najlepše zahvalujemo ter se je že precej župnij odzvalo naši prošnji.

Romanje na Trsat. Kaj rado se zgodi, da pri težkem delu, vsakdanjih skrbih le preveč upremo svoje oči v zemeljsko vrvenje. Zato je treba od časa do časa izrednih prilik, da se vsaj za par dni odrešemo vsakdanjih skrbi za telo, da obrnemo pogled navzgor! Popolnoma prenovljenega se čuti človek, ko je opravlil po dolgih letih duhovne vaje, presrečnega se čuti na kraju, na katerem Bog deli posebne milosti. Slovencem je med drugimi zelo priljubljena božja pot k Materi božji na Trsat, kjer je bila nekdanj hišica svete družine. Na prijaznem hričku, raz kate-rega je lep razgled na sinje Jadransko morje, stoji mogočna cerkev, ki dan za dnem, leto za leto sprejema v svoje prostore romarje, ki iščejo utehe in tolažbe pri Materi božji. Marsikdo se z veseljem spominja srečnih ur na tem svetem kraju! Marsikateri, ki se je že udeležil tega roma-

Poročila S. L. S.

Franc Turnšek, Polzela.

Poživimo naše delo!

Zgodovinarji bodo pač morali poleg leta 1918 zaznamovati tudi začetek leta 1927 kot važno za naš narod. Kakor si je leta 1918 poleg drugih, in to ne najmanj, četudi je najmanj, pomagal ustvarjati svojo lastno narodno državo, tako si je letos začel ustvarjati svojo lastno upravo, začel si ustvarjati predpogoje za gospodarski in kulturni napredek. Volitve in oživitve oblastnih skupščin je brez dvoma prvi korak k naši samoupravi, k naši avtonomiji.

Po krivdi naših demokratov in samostojnežev je Beograd nad osem let od nas samo jemal, jemal nam davke, jemal pravice, rušil našo upravo. Marsikateriga se je že lotila malodušnost, roke so mu omahnile v delu, češ, Slovenci smo in ostanemo vedno zadnji.

Pod pritiskom javnega mnenja v celi državi, za kate-rega gre zasluga v prvi vrsti dosledni politiki SLS, so se morale izvoliti oblastne skupščine. S spretno potezo, z vstopom v vladu se je SLS posrečilo našim skupščinam osigurati tudi dohodke in s tem možnost delovanja. Vsak dan nam prihajajo poročila iz Beograda, kako se trudijo — in to ne brez uspeha — naši poslanci, da iztrgajo čim več naših pravic, čim več našega imetja ter ga vrnejo Sloveniji, kjer bomo sami gospodarili z njim. Bivša deželna imovina, naše bolnišnice, kmetijske šole, skrb za pospeševanje raznih gospodarskih panog, skrb za mostove in ceste itd., vse to bode prej ali slej v naši lastni upravi. S sprejetjem proračuna dobimo tudi potrebna denarna sredstva na razpolago. Pokazali bomo lahko svetu ono znano

slovensko marljivost in pridnost, katera se je pred vojno tako lepo kazala v bivši Kranjski.

Gotovo je nemala krivda na nas samih v naši lastni brezbriznosti in malomarnosti, da se je osem let delalo in gospodarilo preko nas in čez nas. Zganimo se iz našega spanja vsaj sedaj, ko nas kliče in vabi delo na vseh straneh. Ne samo naši državni in oblastni poslanci, ampak celi slovenski narod naj pokaže, da hoče biti pionir na slovenskem jugu. Bodimo prvi med brati ne v besedi, ampak v delu!

Tukaj se odkriva še obširno polje za krajevne organizacije SLS. V mnogih krajih še vlada zmotno mnenje, da potrebujemo organizacije samo za volitve. Mnogi mislijo, da samo za to, da sklčijo tuintam kakšen shod ali sestanek.

Ne tako, dragi tovariši! Krajevna organizacija naj bo vedno živa vez med našimi pristaši, naj bo opora našemu kmetu in delavcu v raznih zadevah. Koliko izgubijo naši ljudje vsled neznanja raznih odredb in zakonov, koliko stroškov in sitnosti imajo predno najdejo prava vrata. Ne moremo pač zahtevati od naših ljudi, da si nabavijo in da znajo vse nove zakone in naredbe.

Dolžnost krajevne organizacije naj bo, da si osnuje v bližini cerkve lastno pisarno, kjer se ob nedeljah lahko da našim ljudem razna pojasnila, sliši se njih želje in prošnje. Tu naj bodo na razpolago razni zakoni, davčni predpisi, naredbe itd. Imamo danes že v vsaki župniji par mož ali fantov, ki bi bili zmožni, dati tozadevna pojasnila. Koliko plačajo ljudje za razne nasvete in posredovanja? Vse to bi lahko opravile naše organizacije potom osrednjih tajništvev, z veliko manjšimi stroški. Bila bi pa to vzgoja za zavest skupnosti in moči, ki bi vezala naše ljudi skupaj. Sedajni poletni čas je pač čas izletov. Koliko več koristi kot od sedenja in popivanja bi imeli naši ljudje od izletov

na razna vzorna posestva, od ogledovanja raznih naprav katere naj služijo narodnemu gospodarstvu. Kako lahko bi bilo to izpeljati potom krajevnih organizacij. Zganimo se krepko!

Težko in gromno delo čaka oblastno skupščino. Kdo je poklican dati pojasnila o raznih krajevnih stvareh, ako ne naše organizacije? Kdo drugi naj tolmači želje ljudstva, ako ne te, ki so izšle iz ljudstva? Če izpeljemo organizacijo v tem pravcu, pač ne bo pritožb, da za politične organizacije ni dela razen ob volitvah.

Zmajal bo marsikdo z glavo, češ, lepo ali težko, neizvedljivo. Priznam, da ne gre vse naenkrat, ali začeti je treba, v tem tiči skrivnost uspeha. Tudi ustanovitelj našega združništva, naših posojilnic, naših prosvetnih društev niso rastle rožice ob potu, tudi oni so imeli trnjevo polje. In vendar je iz njih dela zrastle ogromna stavba združništva, katera je rešila nad tisoč kmetij razpada, je vzrastle naša prosveta. Ali naj zaostanemo za njimi, kateri so imeli več ovir in manj strokovne izobrazbe?

Na delo torej, tovariši! Poživimo naše organizacijsko delo, strnimo naše vrste! Neuspehi naj nas ne plašijo, plačilo naj nam bo zavest, da delamo dobro, da skušamo izboljšati položaj našega kmeta in delavca. Zavedajmo se, da imamo zmožnosti za to, da pomagamo bližnjemu! In v tej zavesti bo naše delo lahko in uspešno!

Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. priredi okrajna organizacija SLS na Belo nedeljo, dne 24. aprila, po pozni službi božji pri Arnušu zborovanje zaupnikov za vse župnije lenarškega okraja. Ob enem bo javen shod, na katerem bodo poročali naši narodni poslanci iz Beograda in oblastni poslanci iz Maribora. Opozorjamo vse krajevne organizacije in zaupnike, da skrbijo za obilno udeležbo!

nja, je takrat vzkliknil: »Če bo še kdaj skupno romanje na Trsat, se ga prav gotovo zopet udeležim!« Vsem se lahko ta želja izpolni! Letos bo skupno romanje na Trsat in sicer dne 23. julija. Vozil bo posebni vlak iz Maribora in Ljubljane ter bodo romarji lahko vstopali na vseh postajah. Voznja bo polovična. Vsi bodo lahko napravili ob tej priliki brezplačen izlet po morju, tako da se bodo duševno in telesno prenovljeni vrnili na svoje domove. Podrobnosti bomo še objavili. Priglasje sprejema Sveta vojska v Ljubljani, Poljanski nasip 10.

Znižana vožnja za vpokojence. Vsi vpokojenci, ki prejemajo svojo pokojnino pri glavni državni blagajni in ki doslej še nimajo legitimacije za polovično vožnjo po državnih železnicah, morajo predložiti svoje prošnje najkasneje do 30. aprila. Prošnje, vložene po 30. aprilu, se ne bodo vpoštevale.

Kdaj bo konec sveta? Ker je odgovor na to zelo velike važnosti, so bili vedno ljudje, ki so o tem razmišljali in pisali. Lahko rečemo, da to še tako kmalu ne bo. Kdaj, za gotovo ne ve noben človek. Vedo pa že skoro vsi, da bo dne 1. maja žrebanje najbogatejše loterije v Prekmurju. To je loterija dijaškega zavoda »Martinišče« v Murski Soboti. Dobitkov je do 700 v vrednosti okrog 100.000 Din. Ena srečka stane le 5 Din. Dobiš jih, kolikor jih hočeš pri domačih dušnih pastirjih, ali pa pri ravnateljstvu »Martinišča« v Murski Soboti. Požuri se.

Tatvina v vlaku. Francetu Lukancu iz Pristave je neznan žepar ukradel v četrtku v vlaku med vožnjo iz Radeč do Zidanega mosta listnico, v kateri je imel 6000 Din gotovine. Zadnje čase postajajo tatvine na progi Ljubljana—Zidanimost—Zagreb sploh pogoste, kar kaže, da je bržkone na delu zopet dobro organizirana žeparska družba.

Mesto poroke umrl. V Vukočevih pri Jajcu v Bosni se je poročil te dni posestnik sin Pejo Briza. O polnoči, po veseli svatbi, sta legla novoporočenca spat. Popreje sta še dobro zakurila peč. Ker jih vse dopoldne ni bilo na spregled ter so sestanovanci opazili, da prihaja izpod vrat dim, so v sobo vlomili. Soba je bila polna dima. Novoporočenca sta ležala na postelji nezavestna. Sostanovanci so ju prenesli na svež zrak. Mlada žena se je čez nekaj časa zopet zavedla, dočim se mož iz nezvesti ni več prebudil.

Pritlikavska dvojica v Sarajevu. V Sarajevu vzbujajo veliko pozornost gospodinje, ki prihajajo na trg nakupovati živila, zakonska dvojica, ki je postavila na cirkuškem trgu stojnico ter prodaja razno kramarsko blago. Možicelj je Srb ter je visok 60 cm, njegova žena, ognjevit Dalmatinca, je 10 cm višja od njega. Pritlikavca delata seveda izborne kupčije, kljub temu, da ju motijo pri tem radovedne ženske z vprašanji, kakor: kje sta se spoznala, če imata otroke, če upata, da jih bosta imela, če bodo otroci tudi tako majhni, kakor sta onadva itd.

Bogastvo je nosil v žepu, a ni znal zanj. V Frankfurtu v Nemčiji je živel v nekem predmestnem brlogu reven berač, ki ni imel v zadnjem času nobenih sredstev za preživljanje. Zato se je prodal anatomskemu zavodu, da ga po smrti skuhamo in uporabimo za človeški okostnjak v študijske svrhe. Mož je nedavno zbolel in prišel v bolnišnico. Nekaj časa so ga zdravili, slednjič je umrl. Imel ni v žepu niti belice. Strežaji in strežnice, ki so po smrti pospravljali beračeve cape, pa so se zelo začudili, ko so našli v nekem žepu med ostanke tobaka in posvalkanimi papirji srečko loterije Rdečega križa. Ta srečka je bila nekaj tednov pred beračovo smrtjo izžrebana in je zadela 40 tisoč zlatih mark, kar znaša v naši valuti nad pol milijona Din. Berač pa ni mislil, da ga je Bog poklical tako premožnega v boljši svet.

Krvav pretep radi sporne njive. V selu Semeništvu v skopljanskem okraju, je prišlo te dni med kmeti radi neke njive do krvavega pretepa. 60letna kmetica Ava je delala na njivi s svojim možem in svojima dvema sinovoma. Med tem sta prišla na njivo brata Turko in Nedžibali, ki zahtevata njivo zase ter sta napadla Avina sinova. Ko je videla starka, da je življenje njenih sinov v nevarnosti, ji ma je prihitela na pomoč. Pobesnela brata Turko in Nedžib sta jo sprejela z udarci z motikama po glavi, tako da se je starka zgrudila v hipu nezavestna z razbito črepinjo

Naša društva.

Mladeniška Marijina družba frančiškanske župnije v Mariboru priredi v nedeljo, dne 3. aprila, ob pol 5. uri popoldne v Narodnem domu krasno igro »Zareče ogle« izpod peresa benediktinskega patra Mavra Karnot. Dejanje se vrši v Španiji in Afriki v 16. stoletju za časa velikega kanclerja kardinala Ilmenesa. Nastopi 25 oseb. Ker ima igra krasno, versko-vzgojno vsebino, pa tudi mnogo šaljivih prizorov, se obisk priporoča odraslim in mladini. Sodeluje godba Katoliške mladine. Vstopnina: Sedeži: 15, 10, 8 in 6 Din; stojšča 3 Din; za dižake in šolarje 2 Din.

Središče. V nedeljo, dne 27. marca je tukajšnji Ljudski oder prvič predstavljal Kristusovo trpljenje »Pasijon«. Dvorana je bila nabito polna. Drama je dosegla popolnoma svoj namen. Gledalci so z vsem zanimanjem sledili predstavi in izjavili, da jih je predstava duševno povedla v resničnost tega, kar se je na odru le uprizarjalo. Nekaj divnega je bilo, ko se je odprla oderska pozornica, opremljena s krasno scenografijo (v vsaki sliki drugačna) in so nastopile osebe v zelo slikovitih kostumih. Občinstvo je kar strmelo in vse to občudovalo. Zato, kdor ni mogel k prvi predstavi, naj se udeleži naslednjih: 3. aprila, ob 7. uri zvečer, 10. ali 18. aprila, ob 3. uri popoldne. — Bog živi!

Iz popotne torbe. Pasijonske igre v Ljutomeru. Tako mogočne udeležbe še nisem videl nikdar pri kaki igri, kot 27. marca v Ljutomeru, ko so dvakrat igrali trpljenje Gospodovo. Ta igra je pokazala, da se še ljudstvo na Murskem polju zaveda svojih verskih dolžnosti, da še ni vse uničeno po liberalizmu in demokratih, ravno nasprotno, Prekija kaže še hvala Bogu svojo tradicionalno ljubav do Boga, ker je pravi Prek je le tisti, kojemu je prirojena globoka vernost in zvestoba do Boga. Igrali so tako moštversko, posebno glavne vloge so vse v pravih rokah, kakor Kristus, ki igra tako nežno in dostojanstveno. Izborna je izbrana oseba Pilata, res, prava slika cesarskega namestnika, mogočnega rimskega cesarja. Kaifa, veliki duhovnik je tako zadel svojo vlogo, kot da ga vidiš v resnici. Apostoli, med njimi Janez ter Juda Iskariot, ki je elektriziral občinstvo s svojim izdajalskim nastopom. V srce segajoč je bil nastop žalostne matere, Magdalene, Veronike in Simona iz Cirene. Igrali so s tako sigurnostjo, da ni bilo opaziti najmanjšega defekta. Ze sam Katoliški dom s svojimi dimenzijami je bil takrat trikrat premajhen. Velicestno igro je povečala elektrika v različnih niansah in produkcijah, prekrasni

na zemljo. Tudi njena dva sinova sta dobila težke poškodbe. Starka bo poškodbam podlegla.

Upor v ameriški kaznilnici. Te dni se je uprlo v ameriški kaznilnici Kilby okoli 500 kaznjencev, ker so jim odtegnili razne ugodnosti, ki so jih doslej uživali. Ko so jih namreč peljali v cerkev, so navallili na paznike ter jih začeli bit s pestmi, mizami in klopni. Pazniki so alarmirali stražo. Med pobesnelimi neoboroženimi kaznjenci in obojeno stražo se je razvila ljuta borba. Da so jih obvladali, so morali uporabiti vojaški razen revolverjev in strojnih pušk tudi bombe s strupenim plinom, ki povzroča solze. Pri spopadu je bilo okoli 40 kaznjencev težko, več sto pa lahko ranjenih.

Družinska pratika 1927. Kdor si iste dosedaj še ni nabavil, jo lahko dobi v obeh prodajalnah Cirilove tiskarne v Mariboru, kjer se nahaja še majhna zaloga.

V srho pobijanja tihotapstva bo sprejelo finančno ministrstvo tekmo letošnjega poletja v službo v obmejnih krajih gotovo število novih aspirantov za carinske stražnike. Zdravilišče Rogaska Slatina. Se en mesec nas loči od sezone, ki po sedanjih naraščajočih sodeč, obeta biti črna najbogatejših. Da se oživi zdravilišče v času izven glavne sezone, so se določile posebno nizke cene za celokupno tedensko oskrbo. Za državne uradnike in revnejše sloje 450—600 Din, za ostale goste 550—750 Din. (Celodnevna hrana, stanovanje, kopeli, takse in enkratna zdravniška ordinacija). V glavni sezoni stane penzija (stanovanje in hrana) 70—110 Din. Da more uprava po možnosti ustreči željam cenjenih gostov pri dodelitvi stanovanj, se priporoča čimprejše zagotavljanje istih. Zahtevajte prospekte!

Velikonočni prazniki preloženi? Nam nič ni znano o tem. Ostanje, kakor so določeni. Opozarjamo naše cenjene čitatelje na današnji inšerat manufakturne trgovine (Pri golobu) v Celju, Narodni dom, katera nudi svojo ravnokar dospelo blago za pomladansko in letno sezono po najnižjih konkurenčnih cenah. Strankam, katere radi oddaljenosti trgovine ne morejo osebno obiskati, pošlje na zahtevo vzorce. Ker je trgovina solidno domače podjetje, isto vsakomur najtopleje priporočamo.

Prepričajte se, da boste najbolj zadovoljni, če si nabavite vsakovrstno blago za obleke in perilo v staroznani trgovini Fr. Sršen v Ljutomeru. Na razpolago imate tam tako veliko izbiro kvalitativno najboljšega blaga in po tako nizkih cenah, da boste presenečeni. Posebno velika je zaloga raznih stofov za moške obleke in volnenega blaga za ženske. Ako nimate prilike osebno si ogledati zalogo, blagovolite pisati po vzorce in navedite, po približno kakšni ceni in kako blago želite imeti povzročeno. — Poskusite!

Vse potrebščine dobite vedno najugodnejše v trgovini Franca Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer. Zaloga vseh semen in kolesarskih potrebščin. Nakup jaje, masla, putra, zabele in vseh poljskih pridelkov.

Vojna nevarnost odstranjena.

Beograd, 27. 3. 1927.

Težki oblaki so viseli zadnji čas nad našo domovino. Zemljelačni Lah je izzival in hotel izzvati vojsko z Jugoslavijo. Mussolini, glavni vodja italijanskih fašistov (po naše: orjunašev) si je izmisli, da se naša država pripravlja na vojni pohod v Italijo in v Albanijo. Lah si zavrneli in klicali Angleže in druge velike države na pomoč proti nam. S prvega so Angleži res verjeli lažem Italijanov in slišali so se že glasovi, da Anglija zahteva od Jugoslavije, da se mora zagovarjati.

Ali Lah si se pošteno opekli. Naša vlada je po ministru dr. Periču odgovorila zunanjemu svetu, da je kričanje Lahov lažnjivo in da na naši strani ni prav nobenih priprav za vojno. Vlada je izjavila, da mi nečemo vojske in da hočemo mir na vse strani. Velika sreča je za celo državo, prav posebno pa še za naše slovenske kraje, da so v tem težkem trenutku imeli Slovenci v vladi svoje zastopnike, ki so ves svoj vpliv zastavili za ohranitev miru in prijateljstva s sosedi.

Vse stranke v skupščini so si edine v tem, da se mora vsaka vojna preprečiti. Vsi govorniki so izjavili: Mir hočemo, mir in zopet mir! Ako pa bo Lah izzival in nam posegal v naše pravice, bo našel vse narode v naši državi pripravljene za obrambo.

kostumi ter prekrasna slikarija odra, zastorja, kjer si je postavil veličasten spomenik velezaslužni slikar g. Čeh iz Ljutomeru. Igralcem ljutomerskim, ki so toliko žrtvovali, vsa čast! Ponomer se vzbuja v človeku, če kot Prek opazuje v Ljutomeru to prosvetno gibanje, ki je v polnem razmahu. V cerkvi vidiš nepregledne množice pri mizi Gospodovi vsak dan, ob nedeljah še posebno, in to je ravno temelj pravi krščanski prosveti. Gospodu Presniku pa čast za veliki trud in režiserstvo pri teh igrah! Prekija pa ostani pozdravljena in neustrašna na začrtani poti »ad astrae«. — Popotnik Prek.

Polzeza. Dne 25. marca so obhajala naša dekleta svoj praznik. Zjutraj so imele skupno sv. obhajilo, popoldan so nastopile na odru. Ze prvi nastop je pokazal resen trud naših Orlic za samovozgojo in izobrazbo. Vse od prve do zadnje so rešile svoje vloge izvrstno in številno občinstvo ni štedilo s pohvalo. Bolj pa še kot predstava sama nas je razveselil skupen nastop. Različnih stanov in socialnih stopenj, so nastopale kot ena družina, zavedajoč se, da katoliško prosvetno gibanje ne pozna ne socialnih, ne gmočnih stopenj, ampak samo sestre v delu za izobrazbo. Iz tega stališča želimo našim dekletom mnogo uspeha ter pričakujemo, da nas v tej skupnosti še večkrat razveselijo s kakšnim nastopom. Morebitne ovire naj jih ne plaše, kajti le v trudu in znoju so trajni uspehi.

Šmarje pri Jelšah. Dne 25. t. m. se je pri nas obhajal Materinski dan s prav lepim sporedom. Zjutraj je imela orlovsko družina skupno sveto obhajilo, ob 10. uri je imel g. župnik sveti križev pot za matere, popoldne je sledila igra, pred katero je gospod Strmšek v navdušenem govoru pozdravil in govoril našim materam. Dvorana katoliškega doma je bila nabito polna. Nabralo se je tudi za orliški krožek 230 Din prostih darov. Bog živi — Tudi orlovsko okrožje je spremenilo sedež, oziroma odbor, namesto bivšega večletnega predsednika Ivana Turk je izvoljen br. Franc Ogrine iz Kostričnice, namesto tajnika č. g. Meška pa č. g. Ulaga pri Sv. Križu. Bog daj veliko uspeha!

Viničarski vestnik.

Litmerk. Viničarska skupina se je ustanovila dne 19. marca t. l. Na občni zbor so prihiteli viničarji od vseh krajev ormoške okolice. O pomenu organizacije in o vzajem-

Ko je Italijan videl, da je pravica na naši strani in da velike države niso verjele Mussolinijevim lažem in hujškarijam, je potegnil rep med noge. Francozi, Čehi, Nemci in celo Rusi so se postavili na našo stran. Angleži, ko so videli italijansko zahrbtnost in našo miroljubnost, so pustili Italijane na cedilu. Celo mogočna Amerika ni marala za Mussolinijeve hujškarije. Seveda Lah ne bo miroval. On je zagrizen sovražnik Jugoslovancov. Ni mu dovolj, da preganja nesrečne naše brate, ki so prišli pod Italijo. On cedi sline po slovenski, hrvaški in srbski zemlji. Mussolini bi rad velikansko nezadovoljstvo, ki vlada v Italiji, zbrisal s tem, da bi se polastil naše zemlje. Strašna je draginja med italijanskim narodom, brezposelnih je v Italiji nad pol milijona, davki so tam neznošni. Če Mussolini ne bo preskrbel ljudem kruha, se je bati notranjih nemirov. Radi tega je Lah hotel v kalnem ribariti.

Velike važnosti je za nas vse, da imamo v Beogradu vlado, katera ne skrbi samo za mir in red v notranjosti naše države, ampak ki se na vse strani trudi, da se ohrani svetovni mir in da se za vsako ceno prepreči novo svetovno krvoprelitje. S tega stališča moramo posebno mi Slovenci pozdraviti dejstvo, da so v vladi pristaši naše Slov. ljudske stranke, ki ima na svoji zastavi zapisano geslo: Bratoljubje in mir! Bog nas varuj, da bi prišli v vlado zopet Pribečević-Zerjavovi samostojni demokrati, kateri znajo samo hujškati narod proti narodu in sejati sovraštvo in nemir!

Bogu bodi hvala, da ni prišlo do nove svetovne morije!

F. Z.

Za razvedrilo.

Rešitev ugank. Katera hiša je še zdaj davka prosta? — Polzeva hiša. — Nikdar ne je, pa je vedno sito — to je sito.

Nove ugank. Pet krav za desetak, po čem pride ena k drugi? (Rešitev v prihodnji številki.) — Kadar je polno, je tako težko, kakor prazno. Kadar pa je prazno, je pa tako težko, kakor če bi bilo polno, kaj je to? (Rešitev v prihodnji številki.)

Dobro je odgovoril. Kmet je prišel v pisarno na sodniji in stal pri vratih. Dva mlada pisarja sta se hotela pošaliti z njim, pa sta mu rekla, naj sede, čeprav ni bilo nobenega stola v sobi. Kmet je pa odgovoril: »Tu pri vas je ravnatoka, kot na mojem škedenju. Tam tudi ni nobenih stolov, ne klopi, pač pa dosti cepcev!«

V postnem času. Katehet je v šoli razlagal o dolžnosti posta, ki ga je sv. oče za sedanjí čas zelo olajšal, da se vsak človek lahko posta v redu drži. Pa niso vsi otroci pazili, ko je razlagal. Z vprašanjem jim je hotel zbuditi pozornost in je vprašal Jurčka: »Povej mi torej, Jurček, zakaj se je dandanes prav lahko postiti?« — Jurček je pa odgovoril: »... ker je meso tako drago!« (Več sto takih je v knjigi »Iz otroških ust«, ki si jo za kratek čas v domači hiši naročite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Knjiga stane 8 Din.)

Rešitev vinogradniškega vprašanja. Neki vinogradnik je prodal vse vinograde ter je začel vinski trgovino. Ko ga je neki znanec vprašal, kako mu zdaj kaj gre, je odgovoril, da je prav zadovoljen. »Kako to«, ga je vprašal znanec. — »Čisto razumljivo«, je odgovoril vinotrtec. »Preje sem imel tako vino, kakršno je pač zrastle, sedaj pa naredim takega, kakoršnega hočem imeti!«

Gospodarstvo.

KOLIKO BODO PRIHRANILI VINOGRADNIKI Z UKINJENJEM CARINE NA GALICO.

Beograd, 27. III. 1927.

Z radostjo se prejeti vinogradniki v Sloveniji in vseh delih naše države vest, da se je ministru za kmetijstvo g. dr. Francu Kušarju posrečilo odpraviti carino na modro galico. Hud boj je moral bojevati minister SLS, da je dosegel to lepo ugodnost.

nem zavarovanju je poročal tajnik Viničarske zveze. Izvoljeni odbor pod predsedstvom tov. Geč Franca nam daje jamstvo, da se bode nova skupina uspešno razvijala.

Zavrč. V dneh 19. in 20. marca se je vršil za zaupnike in odbornike tukajšnje skupine Viničarske zveze organizatorično-tehnični tečaj. Dne 20. marca pa je bil sestanek članov skupine, kateri so z navdušenjem sprejeli načrt novega poslovnika Viničarske zveze o vzajemnem zavarovanju potom organizacije.

Ljutomer. Občni zbor Strokovne zveze viničarjev skupine Ljutomer se vrši v nedeljo, dne 3. aprila, po drugi sv. maši v Katoliškem domu v Ljutomeru. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odbora in nadzorstva. 3. Sprejetje novega poslovnika. 4. Volitev odbora. 5. Poročilo zastopnika JSZ iz Ljubljane. 6. Slučajnosti in predlogi. Dolžnost vseh viničarjev-članov je, udeležiti se tega občnega zbora. Vabimo tudi nečlane kakor male posestnike, najemnike in delavce drugih strok, kateri kot podporni člani lahko zadobijo vse ugodnosti te organizacije, kakor podporo v boleznih, nezgodah, porodu in smrti. — Odbor.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Vabimo vse člane na občni zbor Strokovne zveze viničarjev skupine Sv. Miklavž dne 3. aprila 1927, ki se vrši v prostorih Društvenega doma. Začetek ob treh popoldne. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika občnega zbora. 2. Poročilo odbora in nadzorstva. 3. Sprejetje poslovnika. 4. Volitev odbora in nadzorstva. 5. Poročilo zastopnika JSZ iz Ljutomeru. 6. Slučajnosti. — Vsak član organizacije je obvezen, udeležiti se pred vsem z ozirom na svoje koristi, katere mu lahko organizacija nudi potom vzajemnega zavarovanja. Enako so vseh podpor tudi deležni mali posestniki, najemniki in delavci raznih strok, če pristopijo v organizacijo in spolnujejo obvezne dolžnosti. — Odbor.

Sv. Barbara v Halozah. Dne 19. marca popoldne se je vršil v Brezovcu sestanek viničarjev. Ustanovila se je plačilnica ter v najkrajšem se ustanovi skupina.